

Η “Φωνή Κυρίου” της 15ης Σεπτεμβρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

15 Σεπτεμβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 37 (3459)

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ «ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑΝΤΟΣ ΜΕ»

Στους Χαιρετισμούς του Τιμίου Σταυρού ονομάζουμε τόν Σταυρό, «τῶν Ἀποστόλων κοσμοκήρυκτον κλέος». Ἔστω κι ἂν ἕξι ἀπό τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους σφράγισαν τό κήρυγμά τους μέ σταυρικό θάνατο, αὐτός πού περισσότερο ἀπό ὅλους ἔκανε κοσμοκήρυκτη τή δόξα τοῦ Σταυροῦ εἶναι ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Καί σήμερα, Κυριακή μετά τήν Ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, δέν κηρύττει ἀπλῶς μέ λόγια τή σωτήρια δύναμη τοῦ Σταυροῦ, ἀλλῆλα καί καταθέτει τήν προσωπική του ἐμπειρία «συσταύρωσης» μέ τόν ἐπ’ αὐτοῦ σταυρωθέντα Χριστό.

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΔΩ](#) τη “Φωνή Κυρίου” της 15ης Σεπτεμβρίου 2019 της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, όπως αυτή διεμοιράσθη σε όλους τους ιερούς ναούς της ελληνικής επικράτειας.

ΕΤΟΣ 67ον

15 Σεπτεμβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 37 (3459)

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ «ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑΝΤΟΣ ΜΕ»

Στους Χαιρετισμούς του Τιμίου Σταυρού ονομάζουμε τόν Σταυρό, «τῶν Ἀποστόλων κοσμοκῆρυκτον κήεος». Ἐστῶ κι ἂν ἐξί ἀπό τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους σφράγισαν τὸ κήρυγμά τους μὲ σταυρικό θάνατο, αὐτός πού περισσότερο ἀπὸ ὅλους ἔκανε κοσμοκῆρυκτη τὴ δόξα τοῦ Σταυροῦ εἶναι ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Καί σήμερα, Κυριακή μετὰ τὴν Ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, δὲν κηρύττει ἀπλῶς μὲ λόγια τὴ σωτήρια δύναμη τοῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ καί καταθέτει τὴν προσωπική του ἐμπειρία «συσταύρωσης» μὲ τὸν ἐπ' αὐτοῦ σταυρωθέντα Χριστό.

Ὁ Νόμος, «παιδαγωγός εἰς Χριστόν»

Σίγουρα δὲν ὑπῆρχε καλύτερος τρόπος, γιὰ νὰ ἀποστομώσει τοὺς ἐξ Ἰουδαίων χριστιανούς πού ἐπέμεναν νὰ θεωροῦν ἀναγκαῖα γιὰ τὴ σωτηρία τὴν τήρηση τῶν τυπικῶν διατάξεων τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου. Ὁ πρῶτον «ἐχθρός τοῦ σταυροῦ» μὲ παρρησία πλεόν ὁμολογεῖ: «Καίτοι εἴμαστε Ἰουδαῖοι, ἀφήσαμε τὸν νόμο καί πιστέψαμε στὸν Χριστό, γιὰ νὰ δικαιωθοῦμε ἀπὸ τὴν πίστη στὸν Χριστό καί ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου· γιατί κανένας δὲν μπορεῖ νὰ δικαιωθεῖ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφοῦ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τηρήσει τὸν νόμο τέλεια». Καί μὲ τὸ χρυσὸ στόμα τοῦ ἁγίου Ἰωάννη ἐξηγεῖ ὁ Ἀπόστολος: «Δὲν ἀφήσαμε τὸν νόμο ἐπειδὴ ἦταν πονηρός, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦταν ἀσθενής».

Ὁ μωσαϊκὸς νόμος σαφῶς εἶναι θεόπνευστος· εἶναι ὁμῶς «παιδαγωγός εἰς Χριστόν». Καί ὅταν ἀπὸ τὴ μιά βαθμίδα παιδείας πᾶμε στὴν ἀνώτερη, κάποια μορφωτικὰ στοιχεῖα διατηροῦνται, κάποια τελειοποιοῦνται, ἐνῶ κάποια ἐγκαταλείπονται. Ἔτσι καί ἀπὸ τὸν Νόμο: α) διατηρήθηκε ἡ θεμελιώδης πίστη στὸν ἐξ ἀποκαλύψεως Θεό τῶν ἁγίων Πατριαρχῶν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καί Ἰακώβ, ὁ ὁποῖος «πολυμερῶς καί πολυτρόπως ἐλάλησεν ἐν τοῖς προφήταις» γιὰ τὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ του· β) τελειοποιήθηκε καί συμπληρώθηκε ἀπὸ τὸν Χριστό ὁ ἠθικός νόμος, δίνοντας τὸν ἑαυτοῦ τοῦ ὑπόδειγμα «εἰς τὸ μεταλαβεῖν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. β' 16-20)

Σωτηρία ἐν Χριστῷ

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου εἶναι μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσαι ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμον νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν δικαιώνεται ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου ἀλλὰ διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπιστέψαμε καὶ ἐμεῖς εἰς τὸν Χριστόν Ἰησοῦν, διὰ νὰ δικαιωθῶμε διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν Χριστόν καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, διότι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου κανεὶς ἄνθρωπος δέν θά δικαιωθῇ. Ἀλλ' ἐάν ἐμεῖς πού ἐζητήσαμε νὰ δικαιωθῶμε διὰ τοῦ Χριστοῦ, εὐρεθήκαμε καὶ ἐμεῖς ἁμαρτωλοί, ἄραγε ὁ Χριστὸς ἐξυπηρετεῖ τὴν ἁμαρτίαν; Μὴ γένοιτο! Ἐάν ὅμως οἰκοδομῶ πάλιν, ἐκεῖνα πού ἐγκρέμισα, ἀποδεικνύω τὸν ἑαυτὸν μου παραβάτην. Διότι ἐγὼ διὰ τοῦ νόμου ἐπέθανα ὡς πρὸς τὸν νόμον, διὰ νὰ ζῇσω ὡς πρὸς τὸν Θεόν. Ἐχω σταυρωθῇ μαζί μέ τὸν Χριστόν. Δέν ζῶ πλέον ἐγώ, ἀλλὰ ζῇ μέσα μου ὁ Χριστός, τὴν ζωὴν δὲ τὴν ὁποίαν τώρα ζῶ εἰς τό σῶμα, τὴν ζωὴν μέ πίστιν εἰς τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μέ ἀγάπησε καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτὸν του πρὸς χάριν μου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)
